vlnis: ⁊ filias tuas ſup humeros portabūt.
Et erūt reges nutricij tui: ⁊ regine nutrices
tue. Vultu ī terra dimiſſo adorabūt te: ⁊ pul-
uerem pedū tuoꝝ lingēt Et ſcies q̄a ego dn̄s:
ſup quo non cōfūdētur q̄ expectāt eū. Nūquid
tollet̄ a forti p̄da: aut qđ captū fuerit a robu-
ſto ſaluū eſſe poterit? Quia hec dicit dominus
Equidē ⁊ captiuitas a forti tolletur: ⁊ qđ ab-
latū fuerit a robuſto ſaluabitur. Eos vero q̄
iudicauerunt te ego iudicabo: ⁊ filios tuos e-
go ſaluabo. Et cibabo hoſtes tuos carnibus
ſuis: ⁊ q̄ſi muſto ſanguine ſuo inebriabūtur.
Et ſciet om̄is caro q̄a ego dn̄s ſaluans te: ⁊
redēptor tuus fortis iacob. 50

Hec dicit domin⁹. Quis eſt hic liber re-
pudij matris veſtre: quo dimiſi eam?
Aut quis ē creditor me⁹: cui vendidi vos?

late ī lumīe ignis veſtri: et ī flāmis q̄s ſuccē=
diſtis. De manu mea factum eſt hoc vobis.

In doloribus dormietis.

Audite me q̄ ſeq̄mini quod iuſtū eſt: et q̄ritis
dn̄m. Attendite ad petrā vnde excisi eſtis:
et ad cauernā laci de qua p̄ciſi eſtis. Attendi=
te ad abrahā patrē veſtrū et ad ſarā q̄ peperit
vos. Quia vnū vocaui eū: et benedixi ei: et
multiplicaui eū. Cōſolabitur ergo dn̄s ſyon: et
cōſolabitur om̄es ruinas eius. Et ponet deſer=
tum eius quaſi delicias: et ſolitudinē eius quaſi
ortū dn̄i. Gaudium et leticia inuenietur ī ea:
gratiarum actio et vox laudis. Attēdite ad me
populus meus: et tribus mea me audite. Quia
lex a me exiet: et iudiciū meū in lucē populorū
requieſcet. Prope eſt iuſtus meus: egreſſus ē ſal=
uator meus: et brachia mea p̄plos iudicabūt.

niniuitis: ita erit filius hoīs gnatiōi isti·
Regina auſtri ſurget in iudicio· cū viris ge=
neracōnis huiꝰ et cōdemnabit illos: qꝛ venit
a finibꝰ terre audire ſapiētiam ſalomoīs. Et
ecce plus ꝙ̄ ſalomō hic. Viri niniuite ſurgēt
in iudicio cū generatione hac et cōdemnabūt
illam: qꝛ penitentiam egerūt in predicatione
ione. Et ecce plus ꝙ̄ iona hic. Nemo lucer=
nam accēdit et ī abſcōdito ponit neqꝫ ſb mo=
dio ſed ſup̄ cādelabꝛꝫ: ut q̄ ingrediūtur lumē
videāt. Lucerna corporis tui ē oculꝰ tuꝰ. Si
oculꝰ tuꝰ fuit ſimplex· totū corpꝰ tuū lucidū e=
rit: ſi aūt neqꝫ fuit: etiā corpꝰ tuū tenebroſum
erit. Vide ergo ne lumē qđ in te eſt tenebre ſint.
Si ergo corpꝰ tuū totū lucidū fuit· nō habens
aliquā partem tenebrarꝫ: erit lucidū totū. Et
ſicut lucerna fulgoris illumiabit te. Et cum
loq̄retur: rogauit illum quidā phariſeus ut

ABC1

illi. Hoc aūt ſcitote: qm̄ ſi ſciret paterfamili-
as q̄ hora fur veniret vigilaret vtiqꝫ: ⁊ non ſi
neret ꝑfodi domū ſuā. Et vos eſtote parati:
quia qua hora non putatis fili⁹ hoīs veniet.
Ait aūt ei petr⁹. Domine: ad nos dicis hanc
parabolā an et ad omnes? Dixit aūt dominus
Quis putas eſt fidelis diſpēſator et prudēs:
quē conſtituit dn̄s ſup̄ familiā ſuā ut det illis
in tēpe tritici mēſuram? Beatus ille ſeru⁹: quem
cū venerit dn̄s inuenerit ita facientem. Vere
dico vobis: qm̄ ſup̄ omīa q̄ poſſidet conſtituet
illū. Qd ſi dixerit ſeru⁹ ille in corde ſuo: moram
facit dominus meus venire: et ceperit percutere
ſeruos et ancillas et edere et bibere ⁊ inebriari:
veniet dn̄s ſerui illius in die qua nō ſperat et
hora qua neſcit et diuidet eum: partemqꝫ eius
cū infidelibꝰ ponet. Ille aūt ſeruus q̄ cognouit
voluntatem dn̄i ſui. ⁊ nō ꝑparauit. et nō fecit

et ceteris aliis ſeptē viris q̄ ſunt ingreſſi
am. Cum q; paraſſꝫ foſſam: reūſus raguel
vxorē ſuā. dixit ei. Mitte vnā ex anallis
s. et videat ſi mortu⁹ eſt: ut ſepeliā eū āteq̄
ceſcat. At illa miſit vnā ex anallis ſuis.
e ingreſſa cubiculū repit eos ſaluos ꝛ in
umes: ſecū parit̄ dormiētes. Et reūſa nū:
it bonum nuncium. Et bn̄dixerūt dn̄m.
uel videlicet et āna vxor eius: et dixerūt.
nedicim⁹ te domie de⁹ iſrl̄ q꜡ non cōtigit
is queadmodum putabam⁹. Feciſti eni
iſcum miſcdiā tuā: et excluſiſti a nob̄ ini:
um pſequētem nos. Miſertus es autem
bo vnicis. Fac eos domie in pleni⁹ bene:
re te: et ſacrificiū laudis tue ꝛ ſue ſani:
s offerre: ut cognoſcat vniūſitas gētiū.

lio tobie oīa q̄ geſta ſunt: fecitqꝫ eū ſecū ven
re ad nuptias. Cūqꝫ ingreſſus eſſet domū
guelis. inuenit tobiā diſcūbētem: ⁊ exilie
oſculati ſūt ſe inuicē. Et fleuit gabel⁹: bn̄
xitqꝫ deū et dixit. Bn̄dicat te de⁹ iſrl̄: qꝛ fi
es optimi viri ⁊ iuſti. et timētis deū. ⁊ elem
ſinas faciētis. Et dicat̄ bn̄dictio ſuper vx
tuā. ⁊ ſup parētes vr̄os: ⁊ videatis filio
ſtros ⁊ filios filioꝝ vr̄oꝝ uſqꝫ ī terciā ⁊ q
generacōnē: ⁊ ſit ſemē vr̄m bndictū a deo
qui regnat in ſecula ſeculoꝝ. Cūqꝫ omnes
xiſſent amen: acceſſerūt ad cōuiuiū. Sed c
timore dn̄i nuptiaꝝ cōuiuiū exercebāt.

Cū vero moras faceret tobias cauſa
ptiaꝝ: ſolicit⁹ erat pat̄ eius tobias
cens. Putas q̄re moꝛat̄ filius me⁹: aut

[...]
cat⁹ ſum ī oculis dñi: ⁊ de⁹ meus fact⁹ eſt
titudo mea. Et dixit. Parū eſt ut ſis michi
u⁹ ad ſuſcitādas trib⁹ iacob: et feces iſra=
l cōuertēdas. Ecce dedi te in lucē gentiū: ut
ſal⁹ mea uſq; ad extremū terre. Hec dicit
min⁹. redēptor iſrahel. ſanct⁹ eius: ad cō=
nptibilē animā ad abominatā gentē ad ſuū
minorum. Reges videbūt et cōſurgēt prin=
es: et adorabūt ꝓpter dñm qꝛ fidelis eſt: ⁊
nctū iſrahel q̄ elegit te. Hec dicit domin⁹.
tpe placito exaudiui te: ⁊ ī die ſalutis au=
iat⁹ ſum tui. Et ſuaui te et dedi te i fedus
puli. ut ſuſcitares terrā et poſſideres here=
tates diſſipatas: ut diceres hijs q̄ victi ſūt
ite: ⁊ hijs q̄ ī tenebris reuelamini. Sup vias
aſcent: et ī omib⁹ planis paſcua eorum. Non
uriēt neq; ſitiēt: ⁊ nō pcutiet eos eſtus ⁊ ſol:
a miſerator eorum reget eos. et ad fōtes aqrū

labat: et parauerat ad ꝑdendū. Ubi nunc e
furor tribulātis? Cito veniet gradiēs ad ap
riēdū: et non īterficiet uſqꝫ ad īternicōnem
nec deficiet panis ei⁹. Ego enī ſū dn̄s deu
tuus q̄ conturbo mare et intumeſcunt fluctu
ei⁹: dn̄s exercituū nomē meum. Poſui vb
mea in ore tuo: ⁊ in vmbra man⁹ mee prote
xi te: ut plātes celos ⁊ fundes terrā: ⁊ dicas a
ſyon: ꝑplus me⁹ es tu. Eleuare eleuare: cōſu
ge iheruſalē: q̄ bibiſti de manu dn̄i calicē ir
eius. Uſqꝫ ad fundū calicis ſoporis bibiſti
et potaſti uſqꝫ ad feces. Non ē q̄ ſuſtētet ea
ex omib⁹ filijs quos genuit: non ē q̄ apprehē
dat manū eius ex omibus filijs quos enutri
uit. Duo ſūt que occurrerunt tibi. Quis con
triſtabitur ſuꝑ te? Vaſtitas et contricio ⁊ fa
mes ⁊ gladi⁹: quis conſolabitur te? filij tu
proiecti ſunt: dormierunt in capite omniu

Marijke 28 vvrl

ras ⁊ vide: qa a galilea ꝓpheta no ſurgit. Et
reūſi ſūt vnuſquiſqꝫ ī domū ſuā. 8
Iheſus aūt ꝑrexit in mōtem oliueti: ⁊ diluculo
iterū venit in templū et oīs popul⁹ venit ad
eum: ⁊ ſedēs docebat eos. Adducūt aūt ſcri=
be et phariſei mlierē dep̄hēſā in adulterio: ⁊
ſtatuerūt eā ī medio: et dixerūt ei. Magiſter:
hec mulier modo dep̄henſa ē in adulterio: In
lege autem moyſes mandauit nobis huiuſ=
modi lapidare. Tu ergo q̄d dicis? Hoc aūt
dicebāt temptantes eum: ut poſſent accuſare
eū. Iheſus autem inclinans ſe deorſū: digito
ſcribebat ī terra. Cū ergo perſeuerarent interro=
gantes: erexit ſe et dixit eis. Qui ſine peccato
eſt veſtrum primus in illam lapidem mittat.
Et iterum ſe inclinans ſcribebat in terram.
Audientes autem hec vnus poſt vnū exibāt

que vos neſcitis. Ego ſcio eū: et ſi dixero qa
neſcio eū: ero ſilis vobis mendax. Sed ſcio
eum: qa ab ipo ſū: et ipe me miſit. Querebāt
ergo eum apphendere: et nemo miſit in illum
manus: quia nōdum venerat hora eius. De
turba aūt multi crediderūt in eum. Et dicebant
Criſtus cū venerit: nūquid plura ſigna faciet
ꝙ que hic facit. Audierūt phariſei turbam
murmurātem de illo hec: et miſerunt princi-
pes et phariſei miniſtros ut apphenderēt ihm
Dixit ergo eis ihesus. Adhuc modicū tem-
pus vobiſcum ſū: et vado ad eum q̄ me miſit
Queritis me et non invenietis: et vbi ſum
ego vos non poteſtis venire. Dixerunt ergo
iudei ad ſemetipos. Quo hic iturus ē. qa nō
inveniemus eum. Nūquid i diſperſionē gētiū
iturus ē. et docturus gētes. Quis ē h ſmo

Marghe 28 v1

Cōſide et noli timere: et noli feſtinare cu
bꝰ tē poꝛibꝰ cogitare vana: ut nō ꝑperes
uiſſimis tēpoꝛibꝰ. Et factum ē poſt hec et
iterū: et ſimiliter ieiunaui ſeptem diebꝰ: ut
leā tres ebdomadas q̄ dicte ſunt michi.
ctū ē in octaua nocte ꝛ coꝛ meū turbaba=
terato in me: et cepi loqui coram altiſſimo.
ammabatur enī ſpiritꝰ meꝰ valde: ꝛ aīa
anxiabatur: ꝛ dixi. O dn̄e loquēs locu=
s ab initio creature in primo die dicens.
t celū et t'rā: ꝛ tuū verbū opus ꝑfectū. Et
tūc ſpiritꝰ: et tenebre circūferebātur ꝛ ſi=
um: ſonꝰ vocis hoīs nōdū erat abs te.
c dixiſti de theſauris tuis ꝓferri lumē lu=
oſū: quo appareret opꝰ tuū. Et die ſcdo
ſti ſpiritū firmamenti: et imperaſti ei ut di=
eret ꝛ diuiſionē faceret int' aquas: ut pars

ſanctionem: ⁊ helias ꝑ hijs qui pluuiã a
perunt et ꝑ mortuo ut viuent: ⁊ ezechias
ꝑplo in diebꝫ ſennacherib: ⁊ multi ꝑ mult
Si g͛ modo q̄ndo corruptibile increuit. ⁊
iuſticia multiplicata eſt. ⁊ orauerūt iuſti ꝑ
pijs. q̄re ⁊ nunc ſic non erit? Et rn̄dit ad
et dixit. Preſens ſecl'm nō eſt finis: glori
eo frequens manet; ꝓpter hoc orauerunt
inuallidis. Dies enī iudicij erit finis tpis
ius: ⁊ initiū temporis future immortalita
in quo ptrāſiuit corruptela ſoluta eſt in te
rātia ab ſciſa eſt incredulitas. creuit aūt i
ſticia orta eſt veritas. Tunc enī nemo pot
ſaluare eum q̄ perijt. neqꝫ demergere q̄ vi
Et rn̄di ⁊ dixi. Hic ſmo meꝰ ꝑmus ⁊ no
ſimus. qm̄ melius erat nō dare terrā ada
uel cū iā dediſſꝫ coercere eum. ut nō peccar

tes ɔ: ſapientes ɔſiliarij pharaonis dederunt cõſi
lium inſipiens. Quomõ dicitis pharaoni fi
lius [illegible] ego: filius regum antiquoꝝ
[illegible] ſapientes tui? Annũciẽt tibi et
[illegible] cogitauerit dñs exercituũ ſup egi
ptum [illegible] facti ſunt pꝛincipes thaneos. e
m[illegible]cierũt pꝛincipes mempheos: deceperũt e
giptũ angulũ populoꝝ eius. Dominus miſcuit
[illegible] ſpiritũ vertiginis: et errare fece
[illegible] omni opere ſuo: ſicut errat ebrius
[illegible] et nõ erit egipto opus qđ faciat:
ca[illegible] caudã incuruantẽ et refrenantẽ. In
die illa erit egiptus quaſi mulieres: et ſtupebũt.
et timebunt a facie cõmotionis manus domini
exercituũ. quã ipſe mouebit ſup eã: et erit terra
iuda [illegible] in feſtiuitatẽ. Omnis qui illius fuerit
[illegible] pauebit a facie ɔſilij dñi exercituũ:

[illegible]cptabi[illegible]

tuis. Et fecit ſic: vadēs nudꝰ et diſcalciatꝰ.
Et dixit dominꝰ. Sicut ābulauit ſeruꝰ meꝰ
yſaias nudus et diſcalciatꝰ. triū annoꝝ ſi=
gnū et portentū erit ſup egiptum et ſup ethi=
opiam: ſic minabit rex aſſirioꝝ captiuitatem
egipti. et tranſmigrationē ethiopie. iuuenē
et ſenē. nudā et diſcalciatā diſcoopertis natibꝰ
ignominiā egipti. Et timebunt ⁊ cōfundent
ab ethiopia ſpe ſua: et ab egipto gloria ſua.
Et dicet habitator inſule huius in die illa.
Hecine erat ſpes noſtra. ad quos cōfugimꝰ
in auxiliū: ut liberaret nos a facie regis aſ=
ſirioꝝ? Et quomō effugere poterimus nos?
Onus deſerti maris. Sicut 21
turbines ab affrico veniūt. de deſerto ve=
nit: de terra horribili viſio dura nūciata ē mi=
chi. Qui incredulꝰ eſt. infideliter agit: et qui

ſimiliť cōtingēt . Et cū nutaret et non
ollū petenti rnſū: dixit ei angel⁹. Noli
dare eā iſti: qm̄ huic timēti deū debetur
filia tua. Propterea alius non potuit
 illā. Tūc dixit raguel. Nō dubito q̄
s ꝛ lacrimas meas in cōſpectu ſuo ad
. Et credo qm̄ ideo fecit vos venire ad
 iſta cōiungereť cognationi ſue. ſcd̄m
oyſi. Et nunc noli dubiū gerē: q̄ tibi
ndā. Et apphendēs dexterā filie ſue: de-
bie tradidit dicēs. De⁹ abrahā et deus
t de⁹ iacob vobiſcū ſit. ꝛ ipſe cōiungat
mpleatq; bn̄dictōnē ſuā ī vobis. Et
a carta. fecerunt cōſcriptōnē cōiugij. Et
c epulati ſūt: bn̄dicētes deū. Vocauitq;
ad ſe annā vxorē ſuam: ꝛ p̄cepit ei ut
r alteꝝ cubiculū. Et introduxit illuc

cru
quo
ad e
ad
tuiſ
illu
R i
coli
ciau
rag
Be
nob
nob
mic
duo
dic
tati

ꝗ vos icolumes· et inueniatis oia rect
parētes vr̄os: et videāt ocl'i mei filios
priuſq̄ moriar. Et apphēdētes parēte
ſuā· oſculati ſūt eā· et dimiſerūt ire: mo
eā honorare ſoceros· diligere maritū· r
familiā· gubernare domū: et ſeipā irr
C ehenſibilē exhibere.
Cumq̄ reuterētur: puenerunt ad ch
eſt in medio itinere ɔtra niniuē vndecā
Dixitq̄ āgel9. Tobia frat': ſcis que ad
reliquiſti patrē tuū. Si placet itaq̄ ti
damus: et lēto gradu inſequantur iter
familie ſimul cū ɔiuge tua· ꝛ cū aīalib9.
hoc placuiſſꝫ ut irēt: dixit raphael ad t
Tolle tecū ex felle piſcis. erit eni neceſſa
Tulit itaq̄ tobias ex felle illo: ꝛ abier
na aūt ſedebat ſecus viā quotidie in ſu

ſurrectionē iudicij. Nō poſſum ego a meipo
facere quicq̄. Sicut audio iudico: ⁊ iudiciū
meū iuſtum ē: q̄a non q̄ro voluntatē meā. ſed
volūtatē ei⁹ q̄ miſit me. Si ego teſtimoniū
ꝑhibeo de me teſtimoniū meum non eſt verū.
Ali⁹ eſt q̄ teſtimoniū ꝑhibet de me: ⁊ ſcio q̄a
verū ē teſtimonium ei⁹ qđ ꝑhibet de me. Vos
miſiſtis ad iohānem: et teſtimoniū ꝑhibuit
veritati. Ego aūt nō ab homīe teſtimoniū ac
cipio: ſed hec dico: ut vos ſalui ſitis. Ille erat
lucerna ardēs et lucēs. Vos autē voluiſtis
ad horā exultare ī luce ei⁹. Ego autē habeo
teſtimonium mai⁹ iohāne. Opera enim que
dedit michi pater ut ꝑficiā ea: ipa opera que
ego facio teſtimonium ꝑhibēt de me: qꝛ pa-
ter miſit me. Et qui miſit me pater ipe teſti-
monium perhibuit de me. Neqꝫ vocem eius
vnq̄ audiſtis: neqꝫ ſpeciem eius vidiſtis. Et

ABC 3

Et panis quē ego dabo caro mea ē: ꝓ mundi
vita. Litigabāt ergo iudei ad inuicē dicētes.
Quō poteſt hic nob carnē ſuā dare ad mādu=
cādum? Dixit ergo eis iheſus. Amen amen
dico vob: niſi māducaueritis carnē filij homis
et biberitis ei⁹ ſanguinē nō habebitis vitā i
vobis. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū
ſanguinē. habet vitā eternā. et ego reſuſci=
tabo eū in nouiſſimo die. Caro enī mea vere ē
cibus: et ſanguis me⁹ vere ē potus. Qui mā
ducat meā carnē et bibit meū ſanguinē: ī me
manet. et ego in illo. Sicut miſit me viuens
pater et ego viuo ꝓpter patrē: et q̄ manducat
me: et ipſe viuet ꝓpter me. Hic eſt panis qui
de celo deſcendit. Nō ſicut māducauerunt pa=
tres veſtri māna: ⁊ mortui ſūt. Qui māducat
hunc panē: viuet ī eternū. Hec dixit in ſyna=
goga docēs. in capharnaū. Multi g audiētes

Mainzer 27 vrt

Et nemo apphendit eum: quia necdū ven
rat hora eius. Dixit ergo iterū eis ihesus
Ego vado: et queretis me; et in peccato v
ſtro moriemini. Quo ego vado. vos nō p
teſtis venire. Dicebant ergo iudei. Nun
interficiet ſemetipm: quia dicit quo ego v
do vos non poteſtis venire? Et dicebat e
Vos de deorſum eſtis ego de ſupnis ſū. V
de mundo hoc eſtis. ego non ſum de hoc m
do. Dixi g° vob: qꝛ moriemī i peccatis v
Si enī nō credideritis qꝛ ego ſū: moriemi
pccō vr̄o. Dicebāt g° ei. Tu q̄s es? Dicit e
ihs. Prīcipiū: q̄ et loquor vobis. Multa h
beo de vobis loq̄ et iudicare: ſed q̄ me m
verax ē: ⁊ ego que audiui ab eo hec loqu
i mūdo. Et nō cognouerūt: q̄a prē3 eiꝰ diceb
deū. Dixit g° eis ihs Cū exaltaueritis filiū ho
tunc cognoſcetis q̄a ego ſū: ⁊ a meipo fa

puli tui videant op̄a tua que facis . Nemo
quippe ĩ occulto q̄d facit: et q̄rit ip̄e ĩ palam
e. Si hec facis: manifeſta teip̄m mundo Neqꝫ
ẽ fr̄es ei⁹ credebāt ĩ eū. Dicit g̊ eis ihesus
temp⁹ meū nōdū aduenit: tēpus aūt veſtrū
ſemp̄ ē paratū. Nō poteſt mūdus odiſſe vos.
me aūt odit: q̄a ego teſtimoniū perhibeo de
eo: q̄a opera eius mala ſūt. Vos aſcēdite ad
diem feſtū hūc. Ego nō aſcendā ad diē feſtū
iſtu: q̄a meū tēpus nondū impletū eſt. Hec cū
dixiſſꝫ: ip̄e manſit ĩ galilea. Vt aūt aſcenderūt
fratres ei⁹. tunc ⁊ ip̄e aſcendit ad diē feſtum nō
manifeſte: ſed q̄ſi ĩ oculto. Iudei g̊ q̄rebant
eum ĩ die feſto: ⁊ dicebāt Vbi ē ille? Et mur-
mur multus de eo erat in turba. Quidā enim
dicebāt q̄a bonus ē: alij dicebāt nō. ſed ſeducit
turbas Nemo tamē palā loquebatur de illo:
propter metū iudeorꝫ Iā aūt die feſto mediāte:

[illegible] terre cymbalo alaꝝ q̄ eſt trās flumi[illegible]
ethiopie: q̄ mittit in mari legat[illegible]
papiri ſup aquas. Ite angeli [illegible]
ētē ꝯuulſam ⁊ delaceratā: ad p[illegible]
bilē poſt quē nō eſt alius. gentē expectan=
cō[illegible]catā: cuiꝰ diripuerūt flumīa terrā e=
Omnes habitatores orbis q̄ moramini
rra: cū eleuatū fuerit ſignū in montib. vi=
itis: et clāgorē tube audietis: q̄a h[illegible]
ominꝰ ad me. Quieſcā et cōſiderabo [illegible]
: ſicut meridiana lux clara eſt: et ſicut n[illegible]
roris in die meſſis. Ante meſſem eni to[illegible]
efflorebit. et immatura pfectio germina=
et p̄cidē[illegible]ur ramuſculi eius falcib. et q̄ de=
cta fuerint abſcindentur. excutientur. et
quent ſimul auib montiū et beſtijs terre
tate ꝑpetua erūt ſup eum volucres. ⁊ omes
tie terre ſup illū hiemabūt. In tēpore il[illegible]

cū paīb9 occurrite fugiēti. A facie enī glad
fugerūt. a facie gladij immīnētis: a facie ar
extēti. a facie grauis p̄lij: qm̄ hec dicit dn̄s
me. Adhuc i vno āno q̄si i āno mercenarij
auferet' oīs gloria cedar: ⁊ reliq̄e numer
gittarioꝝ fortiū de filijs cedar imminuent
mmus enī deus israhel locut9 est.

Onus vallis visiōis. Quid nā tibi qu
est q̄a ascēdisti ⁊ Et tu omis in tecta
moris plena: vrbs frequēs. ciuitas exul
Interfecti tui nō iterfecti gladio: nec mo
tui mortui i bello. Cūcti principes tui fuge
simul: dureq3 ligati sūt Omes q̄ in vēti sūt
cti sūt parit': p̄cul fugerūt. Propterea dixi
cedite a me: amare flebo. Nolite icūbere
cōsolemī me sup̄ vastitate filij p̄p'li mei. D
enim interfectionis et conculcacionis. et
tium domīo deo exercituum in valle vision

et ſaturati eſtis. Opami nō cibum q perit: ſed
qui pmanet in vitā eternā: quē filiꝰ hominiſ
dabit vobis. Hunc enī pat' ſignauit deus.
Dixerūt ergo ad eū. Quid faciemꝰ: ut operemur
opera dei? Rn̄dit ihesus: et dixit eis. Hoc eſt
opus dei: ut credatis in eum quem miſit ille.
Dixerunt ergo ei. Quod ergo tu facis ſignum: ut
videamꝰ et credamꝰ tibi? Quid operaris? Pa
tres noſtri māducauerūt mānā i deſerto: ſicut
ſcriptū eſt? Panē de celo dedit eis māducare.
Dixit ergo eis ihesus. Amen amē dico vobis:
non moyſes dedit vob panē de celo: ſed pat'
meꝰ dat vobiſ panē de celo verū. Panis enim
dei ē qui de celo deſcēdit: et dat vitā mundo.
Dixerunt ergo ad eum. Dn̄e ſemp da nob panē
hūc. Dixit aūt eis ihesus. Ego ſū panis vite.
Qui venit ad me non eſuriet: et q̄ credidit in
me non ſitiet vnq̄. Sed dixi vobis: quia et
vidiſtis me: et nō credidiſtis. Omne qd dat

panes ut manducent hij? Hoc autem dicebat
tēptans eum. Ipſe eni ſciebat q̄d eſſ; factur⁹.
Rn̄dit ei philipp⁹ Ducētoꝝ denarioꝝ panes
non ſuffiaūt eis: ut vnuſquiſq; modicū quid
accipiat. Dicit ei vn⁹ ex diſcipulis ei⁹ ādreas
frater ſimonis petri. Eſt puer vn⁹ hic: q̄ ha-
bet quinq; panes ordeaceos et duos piſces.
Sed hec quid ſūt inter tantos? Dicit ergo ihs
Facite homies diſcumbere. Erat autem fenum
multum in loco. Diſcubuerunt ergo viri · nu-
mero quaſi q̄nq; milia. Accepit ergo iheſus
panes: et cū gratias egiſſ; diſtribuit diſcum-
bētib⁹. Similiter et ex piſcib⁹ q̄ntū volebāt.
Ut autem impleti ſūt: dixit diſcipulis ſuis.
Colligite q̄ ſuperauerāt fragmēta ne pereant
Collegerunt ergo: et impleuerunt duodecim
cophinos fragmētoꝝ ex quinq; panib⁹ ordea-
ceis et duob⁹ piſcib⁹: q̄ ſuperfuerunt hijs qui
mānducauerāt. Illi ergo homies cū vidiſſent

los dicẽs. Hominis cuiusdã diuitis vberes
fructus ager attulit: et cogitabat intra ſe di
cẽs. Quid faciã: q̄ nō habeo quo cōgregem
fruct⁹ meos? Et dixit. Hoc faciã. Deſtruam
horrea mea et maiora faciã: et illuc cōgrega-
bo omīa q̄ nata ſūt michi et bona mea: et dicã
aīe mee. Anima habes multa bona poſita in
ānos plurimos: requieſce comede bibe: epu
lare. Dixit aūt illi de⁹. Stulte hac nocte ani
mã tuã repetūt a te. Que aūt paraſti cui⁹ erūt?
Sic ē q̄ ſibi theſaurizat: ⁊ nō ē in deū diues.
Dixitq̄ ad diſcipulos ſuos. Ideo dico vobis
Nolite ſolliciti eſſe aīe vr̄e quid manducetis:
neq̄ corpori q̄d induami. Anima plus eſt q̄
eſca: et corp⁹ plus q̄ veſtimētum. Cōſiderate
coruos. q2 nō ſeminãt neq̄ metūt quib⁹ non
eſt cellariū neq̄ horreū: et deus paſcit illos
Quãto magis vos pluris eſtis illis? Quis
aūt vr̄m cogitãdo poteſt adicere ad ſtaturam

Mittam ad illos ꝓphetas et aplos ꝛ ex illis
occident ꝛ ꝑsequentur: ut inquirat sanguis oim
ꝓphetarum· qui effusus ē a constitucōne mūdi a
generatione ista: a sanguine abel usqȝ ad san
guinē zacharie· q̄ periit inter altare et edē. Ita
dico vobis: requiretur ab hac gnacōne. Ve vo=
bis legisperitis qui tulistis clauē sciencie: ipi
nō introistis· et eos q̄ introibāt ꝓhibuistis.
Cū aūt hec ad illos diceret· ceperūt pharisei ꝛ
legisperiti grauit' insistere: et os ei' opprime=
re de multis insidiātes ei: ꝛ q̄rentes aliq̄d ca=
pere de ore ei' · ut accusarēt eū. 12
Multis aūt turbis cōcurrētib' ita ut se in=
uicē conculcarēt: cepit dicere ad discipulos suos
Attēdite a fermēto phariseorum qd est ypocri=
sis. Nichil enī opertū ē qd nō reueletur: neqȝ
absconditū qd nō sciatur. Quoniam q̄ in tenebris
dixistis· in lumine dicētur: ꝛ qd in aure locuti
estis i cubiculis: p̄dicabitur i tectis. Dico aūt

et in legitimis eius fidem non habuerunt. et
opera eius non p̄fecerũt. Propter hoc eſdra
vacua vacuis: et plena plenis. Ecce tempꝰ
veniet: et erit q̄ndo veniẽt ſigna q̄ p̄dixi tibi.
Et apparebit ſponſa: et appareſcẽs oſtendet᷑
que nunc ſubducit᷑ t̃ra: et om̄is q̃ liberatꝰ eſt
de p̄dictis malis ipſe videbit mirabilia mea.
Reuelabitur enĩ filius meꝰ ih̄us cũ hijs qui
cum eo ſunt: et iocundabũtur q̃ relicti ſunt i
annis q̃dringẽtis. Et erit poſt annos hos
et morietur filiꝰ meꝰ criſtus: et om̄es q̃ ſpira
mẽtum habent hoĩes: et conũtetur ſeculũ in
antiquũ ſilentiũ diebꝫ ſeptẽ ſicut in prioribus
iudicijs. ita ut nemo derelinq̃tur ⁊ erit poſt dies
ſeptẽ: ⁊ excitabitur qd nondũ vigilat ſeculũ:
et morietur corruptũ. Et terra reddet q̄ in ea
dormiũt: ⁊ puluis q̃ in eo ſilentio habitant:
et promptuaria reddẽt q̄ eis cõmẽdate ſunt
anime. Et reuelabitur altiſſimꝰ ſup ſedẽ iudi
cij: et p̄tranſibũt miſerie: ⁊ longanimitas cõ=
gregabitur. Iudiciũ aũt ſolũ remanebit: ve=
ritas ſtabit: et fides conualeſcet. Et opꝰ ſub=
ſeq̃tur. ⁊ merces oſtẽdet᷑: et iuſticie vigilabũt:

om̄es videbūt ſimul: et anniculi infantes lo-
quētur vocibꝰ ſuis: et pregnātes immaturos
parient infantes triū et q̄tuoꝛ meſiū. ⁊ viuent
et ſuſcitabūtur. Et ſubito apparebūt ſemīata
loca non ſeminata: ⁊ plena promptuaria ſu-
bito inuenientur vacua: ⁊ tuba canet cū ſono.
quā cum om̄es audierint ſubito expaueſcent.
Et erit: in illo tp̄e debellabunt amici amicos.
ut inimici: et expaueſcet t̄ra cum hijs. Et ve ne-
fontiū ſtabūt: et nō decurrēt ī hoꝛis tribꝰ. Et
erit: om̄is qui derelictuſ fuerit ex omnibꝰ iſtis
quibꝰ p̄dixi tibi: ipe ſaluabituꝛ: ⁊ videbit ſa-
lutare meū et finē ſeculi vr̄i. Et videbunt qui
recepti ſūt homineſ q̄ moꝛtē non guſtauerunt
a natiuitate ſua: et mutabituꝛ coꝛ inhabitantiū
et cōuertetuꝛ in ſenſū aliū. Delebituꝛ enī malū: et
extinguetur dolus. Floꝛebit aūt fides: ⁊ vin-
cetur coꝛruptela: et oſtēdetur veritas que ſine
fructu fuit diebꝰ tantis. Et factū ē cum loq̄re-
tur michi: et ecce paulatim intuebar ſup eum
āte quē ſtabam: et dixit ad me hec. Veni tibi
oſtēdere tempus venture noctis. Si g̊ iterū
rogaueris. et iterū ieiunaueris ſeptē diebus:

Yſaias

Hec dicit dñs deus redemptor tuus ſanctus
iſrahel. Ego dñs deꝰ tuꝰ docẽs te vtilia: gu-
bernãs te in via qua ãbulas. Utinã attẽdiſ-
ſes mãdata mea. Facta fuiſſ; ſicut flumẽ pax
tua: et iuſticia tua ſicut gurgites maris. Et
fuiſſ; quaſi harena ſemẽ tuũ: et ſtirps vteri tui
ut lapilli eiꝰ. Nõ interiſſ; ⁊ nõ fuiſſ; attritum
nomẽ eiꝰ a facie mea. Egredimi de babilone:
fugite a chaldeis. In voce exultacõis ãnũcia-
te: auditũ facite hoc: et ferte illud uſq; ad ex-
trema terre. Dicite. Redemit dñs ſeruũ ſuũ ia-
cob. Nõ ſitierũt i deſerto cũ educeret eos. A-
quã de petra ꝓduxit eis: et ſcidit petrã et fluxe
runt aque. Nõ eſt pax impijs dicit dominus.

Audite inſule: et attendite
populi de lõge. Dominꝰ ab vtero vo-
cauit me: de ventre matris mee recordatꝰ eſt
nominis mei. Et poſuit os meũ quaſi gladi-
um acutũ: i vmbra manꝰ ſue ꝓtexit me: ⁊ po-
ſuit me ſicut ſagittã electã. In pharetra ſua
abſcõdit me: ⁊ dixit michi. Seruꝰ meus es
tu iſrahel: q̃a in te glorificabor. Et ego dixi.

Me iſule expectabūt: ⁊ brachiū meū ſuſtine=
būt leuate ī celum oculos veſtros: et videte
ſub terra deorſū. Quia celi ſicut fum⁹ liq̄ſcēt:
et terra ſicut veſtimētū atteretur: ⁊ habitato=
res ei⁹ ſicut hec interibunt. Salus aūt mea in
ſempiternū erit: et iuſticia mea non deficiet.
Audite me q̄ ſcitis iuſtū: popul⁹ me⁹ lex mea
in corde eorꝝ. Nolite timere obꝓbriū hoīm:
et blaſphemias eorꝝ ne metuaris. Sicut enī
veſtimētū ſic comedet eos vermis: ⁊ ſicut la=
nam ſic deuorabit eos tinea. Salus aūt mea ī
ſempiternū erit: et iuſticia mea ī generacōnes
generacōnū. Conſurge cōſurge: īduere for=
titudinē brachiū dñi. Conſurge ſicut in dieb⁹
antiq̄s: in generacōibus ſeculorꝝ. Nunq̄d non
tu percuſſiſti ſupbū: vulneraſti draconē? Nun=
q̄d non tu ſiccaſti mare: aquā abyſſi vehemē=
tis? Qui poſuiſti ꝓfundū maris viā: ut trāſ=
irent liberati. Et nūc q̄ redempti ſunt a dño
reuertētur: ⁊ venient in ſyon laudātes: et leti=
cia ſempiterna ſup capita eorꝝ. Gaudiū et le=
ticiā tenebūt: fugiet dolor et gemit⁹. Ego e=
go ipſe cōſolabor vos. Quis tu ut timeres ab

rbum ei⁹ non habet ...
ē misit ille huic vos nō cre... . Scru
...ni scripturas: q̄a vos putatis in ipis vi=
...n eternā habere. Et ille sunt qui testimo=
...ū phibēt de me: et non vultis venire ad me
...vitā habeatis. Claritatem ab hominibus
...n accipio: ſed cognoui vos: q̄ dilectionem
...non habetis in vobis. Ego veni in nomie
...is mei: et non accepistis me. Si ali⁹ vene
... in nomie ſuo: illū accipietis. Quō vos po=
...tis credere qui gloriā ab inuicē accipitis: et
...oriā q̄ a ſolo deo ē non q̄ritis. Nolite pu=
...re q̄a ego accuſatur⁹ ſim vos apud patrē.
...t q̄ accuſat vos: moyſes in quo vos ſpera=
... Si eni crederetis moyſi: crederetis forſitā
...michi. De me eni ille ſcripſit. Si aūt illius
...s non creditis: quō meis verbis credetis.
Post hec abijt ihesus
trans mare galilee: q̄d est tyberiadis.
...t ſequebat' eū multitudo magna: quia vide=
...nt ſigna q̄ faciebat ſup hijs q̄ infirmaban=
...r. Subijt ẽ in mōtem ihus: et ibi ſedebat

q... ...gnū dicebāt. Quia hic ē ver
ꝓpheta: qui venturus ē in mundū. Jhs erg
cū cognouiſſʒ qꝛ venturi eſſent ut raperēt eū e
facerēt eū regē: fugit iterū in mōte ipe ſolus
Vt aūt ſero factū eſt: deſcēderūt diſcipuli ei
ad mare. Et aſcēdiſſent nauim: venerūt trā
mare i capharnaū Et tenebre iā facte erāt:
non venerat ad eos ihs. Mare autem vent
magno flante exurgebat. Cum remigaſſen
ergo quaſi ſtadia viginti q̄nq; aut triginta
vidēt ihm ābulāte ſup mare. et ꝓximū nau
fieri: ⁊ timuerūt. Jlle aūt dicit eis. Ego ſu
nolite timere. Voluerūt ḡ accipe eū in naui
et ſtatim nauis fuit ad t̄ram quā ibāt. Alter
die turba q̄ ſtabat trās mare. vidit qꝛ nau
cula alia nō erat ibi niſi vna: ⁊ qꝛ nō intro
iſſʒ cū diſcipulis ſuis ihs i nauī: ſʒ ſoli diſcip
eius abiſſent. Alie vero ſupuenerūt naues
tyberiade iux̄ locū vbi māducauerant panē
gratias agētes deo. Cum ḡ vidiſſʒ turba q
ihesus nō eſſʒ ibi neq; diſcipuli eius aſcēderū
in nauiculas: ⁊ venert capharnaū q̄rētes ihe

nderet apud ſe. Jh
uit. Phariſeus aūt cepit int[...]repu
re: q̄re nō baptizat⁹ eſſ; ante prandiū. Et
ōns ad illū. Nunc vos phariſei qd̄ de fo=
eſt calicis. et catinū mundatis: qd̄ autem
is eſt vr̄m. plenum ē rapina et iniquitate
ulti: nonne q̄ fecit qd̄ de foris ē. etiā id qd̄
ntus eſt fecit? Verūtamē qd̄ ſupeſt date e
oſinā: ⁊ ecce om̄ia mūdata ſūt vob. Sed
vobis phariſeis q̄ decimatis mētā ⁊ rutā
m̄e olus: et p̄teritis iudiciū et caritatē dei.
c autē oportuit facere: et illa nō omittere.
vobis phariſeis: q̄a diligitis primas ca=
dras in ſynagogis. et ſalutacōes in foro.
vobis q̄a eſtis ut monumenta q̄ nō appa
t. et homies ambulantes ſupra. neſciunt.
idens autē quidam ex legiſperitis ait illi.
agiſter: hec dicens etiā cōtumeliā nob facis
t ille ait. Et vobis legiſperitis ve: quia o=
atis homies oneib⁹ q̄ portare nō poſſunt
pſi vno digito vr̄o non tāgitis ſarcinas
e vob q̄ edificatis monumēta pphetar: p̄res

ne terreamī ab hijs
[illegible] s : et poſt hec non habēt ā
q̄d faciāt. Oſtendā aūt vobis quē timea
Timete eū: q̄ poſt q̄ occiderit. habet poteſt
mittere in gehēnā. Ita dico vobis: hūc ti
te. Nōne quinq̄ paſſeres veniūt dipondio
vnus ex illis non ē in obliuione coram d
Sed ⁊ capilli capitis vr̄i omēs numerati
Nolite ergo timere: multis paſſeribꝫ pluris e
Dico aūt vobis: omīs q̄cunq̄ cōfeſſus fue
me corā hominibꝫ: et fili⁹ homīs ꝯfitebit' i
corā angelis dei. Qui aūt negauerit me c
hominibꝫ: negabit' corā āgelis dei. Et omis
dicit v̄bum ī filiū hoīs remittetur ei: ei aū
in ſpiritū ſanctū blaſphemauerit nō remi
tur. Cū aūt inducerēt vos in ſynagogas
ad magiſtrat⁹ et poteſtates: nolite ſolliciti
qualiter aut quid rn̄deatis aut quid dica
Spirit⁹ eni ſanctus docebit vos ī ipa ho
quid oporteat vos dicere. Ait aūt ei q̄da
de turba. Magiſter dic frī meo: ut diuid
mecū hereditatē. At ille dixit ei. Homo: q

Tercia vero nocte bñdictionē conſequēis: ut filij ex vobis pcreent' incolūnes. Tranſacta aūt tercia nocte accipies virginē cum timoꝛe domini. amoꝛe filioꝝ magis q̄ libidinis ductus: ut in ſemine abrahe bñdictionē in filijs conſequaris.

Ingreſſi ſunt autē ad raguelē: ⁊ ſuſcepit eos raguel cū gaudio. Intuenſqꝫ tobiam raguel: dixit anne vxoꝛi ſue. Quā ſimilis ē iuuenis iſte cōſobrino meo. Et cū hec dixiſſ3. ait. Unde eſtis iuuenes frēs noſtri? At illi dixerunt. Ex tribu neptalim ſum⁹: ex captiuitate niniue. Dixitqꝫ illis raguel. Noſtis tobiā fratrem meū? Qui dixerūt. Nouim⁹. Cūqꝫ multa bona loqretur de eo: dixit āgel⁹ ad raguelem. Tobias de quo interrogas. pat iſti⁹ eſt. Et miſit ſe raguel. et cū lacrimis oſculatus eſt eum: et plorans ſup collū ei⁹ dixit. Bñdictio ſit tibi fili mi: quia boni et optimi viri fili⁹ es. Et anna vxoꝛ eius ⁊ ſara ipoꝝ filia lacrimate ſunt. Poſtq̄ aūt locuti ſūt: pcepit raguel occidi arietē. et parari cōuiuiū. Cūqꝫ hoꝛtaretur eos diſcūbere ad prādiū: tobias dixit. Hic ego hodie nō māducabo neqꝫ bibā: niſi prius

detētus eſt ibi: Putas ne gabelus mortuus
eſt. et nemo reddit illi pecuniā: Cepit autem
cōtriſtari nimis ipſe et anna vxor eius cū eo:
et ceperūt ābo ſimꝉ flere: eo ꝙ die ſtatuto mi=
nime reūteretur filiꝰ eoꝝ ad eos. Flebat igitꝛ
matꝛ eius irremediabilibꝫ lacrimis: atqꝫ dice=
bat. Heu me fili mi ut quid te miſimꝰ ꝑegri=
nari. lumē oculoꝝ nroꝝ. baculū ſenectutis
nrē: ſolatiū vite noſtre. ſpē poſteritatis nrē:
Omīa ſimul i te vno habētes: te nō debuimꝰ
dimittere a nobis. Cui dicebat tobias. Ta=
ce et noli turbari: ſanus ē filius nr: ſatis fi=
delis eſt vir ille cū quo miſimꝰ eū. Illa autem
nullo modo cōſolari poterat ſed quotidie ex=
iliēs circūſpiciebat. et circuibat vias omnes
per ꝗs ſpes remeādi videbatꝛ: ut ꝑcul videret
eū ſi fieri poſſꝫ venientem. At vero raguel di=
cebat ad geneꝝ ſuū. Mane hic: ⁊ ego mittā
nūciū ſalutis de te ad tobiam prēm tuū. Cui
tobias ait. Ego noui ꝙ patꝛ meus et mater
mea modo dies cōputant: et cruciatur ſpiritꝰ
eoꝝ in ipſis. Cūqꝫ verbis multis rogaret ra=
guel tobiā. et ille eum nulla ratione vellet au=

... ſenioribus : et reman[...] ſolus
[...] mulier in medio ſtans. Erigens
[...] ſus : dixit ei. Mulier : vbi ſūt q̃
[...] Nemo te condempnauit ? Que
[...] Dixit aūt ieſus. Ne[...]
[...] Vade : et ia[m] amplius
[...] ergo locutus e eis i[...]us
dicens. Ego ſum lux mūdi. Qui ſequ[itur] me
non ambulat in tenebris : ſed habebit lumen
vite. Dixerūt ergo ei phariſei. Tu de te ipo te[ſti]
moniū phibes [...]ſtim[oni]ū [tuū non eſt] [ve]rum
Reſpondit ie[ſ]us : et dixit eis [...] ego te
ſtimonium phibeo de meipo [...]rum eſt teſti
monium meum : quia ſcio vnde ve[ni] et quo
vado. Vos autem neſcitis vnde venio : aut
quo vado. [...] ſecundū carnem iudica
tis. [...] quenq̃. Et ſi iudico eg[o]
[iudici]ū meū verū eſt : quia ſolu[s n]on ſum : ſ[ed]
[...] miſit me pat[er]. Et in lege veſtra
[ſcri]ptum eſt : quia duor[um] hominū teſtimoniū
verum eſt. E[go ſum qui t]eſtimoniū phibeo
de me[ipſ]o [...] de me q[ui] mi
[ſit me] pater. Dicebant [ergo ei] Vbi eſt pat[er]

ex diſcipulis ei⁹. Dixerunt durus ē hic ſmo.
Et quis poteſt eū audire? Sciens autē ihesus
apud ſemetipm qꝛ murmurarēt de hoc diſci=
puli ei⁹: dixit eis. Hoc vos ſcādalizat? Si
ergo videritis filiū hoīs aſcendentem vbi erat
pꝰus? Spiritus ē qui viuificat: caro nō pdeſt
quicq̄. Verba q̄ ego locut⁹ ſū vobis: ſpūs
et vita ſunt. Sed ſūt quidā ex vobis qui nō
credūt. Sciebat enī ab initio ihs q̄ eēnt non
credentes: ⁊ q̄s traditurus eēt eū. Et dicebat
Propterea dixi vobis: qꝛ nemo poteſt venire
ad me: niſi fuerit ei datū a patre meo. Ex hoc
mlti diſcipulorꝫ ei⁹ abierūt retro: ⁊ iam non
cū illo ambulabāt. Dixit ḡ ihs ad duo[illegible]
Nūquid ⁊ vos vultis abire? Rn̄dit ergo ei
Symō petrus Dn̄e: ad quē ibim⁹? Verba vi=
te eterne habes. Et nos credidim⁹ ⁊ cogno=
uimus: q̄a tu es xp̄s filius dei. Rn̄dit eis ihs
Nonne ego vos duodecī elegi: et ex vob' vnus
dyabol⁹ ē? Dicebat aūt de iuda ſymonis ſca=
riothis. Hic enī erat traditur⁹ eū cū eſſz vn⁹
ex duodecim.

Post hec aūt ambulabat ihs ī galileā. Nō

ſuā cubitū vnū; Si ergo neq₃ qđ mini
eſt poteſtis: qđ de ceteris ſolliciti eſtis; C
derate lilia quō creſcūt. Nō laborāt neq₃
Dico aūt vobis: nec ſalomon in omī g
ſua veſtiebatur ſicut vnū ex iſtis. Si au
num qđ hodie eſt in agro. ⁊ cras in clib
mittitur deꝰ ſic veſtit: quāto magis vo
ſille fidei. Et vos nolite querere quid m
cetis. aut quid bibatis: et nolite in ſblim
li. Hec aūt omnia gētes mundi q̄runt. P
aūt veſter ſcit qm̄ hijs indigetis. Verū
q̄rite primū regnū dei et iuſticiā eiꝰ: ⁊ h
adiicietur vobis. Nolite timere puſillꝰ
quia cōplacuit prī vr̄o dare vobis reg
Vendite q̄ poſſidetis et date elemoſinā. F
vobis ſacculos q̄ non veteraſcunt: theſ
non deficientē in celis: q̄ fur non appropia
neq₃ tinea corrumpit. Vbi eni theſaurꝰ v
ē: ibi ⁊ cor vr̄m erit. Sint lumbi vr̄i p
et lucerne ardentes: et vos ſimiles hom
expectantibꝰ dn̄m ſuū quādo reuertatur a n
is: ut cū venerit et pulſauerit cōfeſtim ap
ei. Beati ſerui illi: quos cū venerit dn̄s

ixit eis. Om̄e regnū in ſeipſū diuiſum
abit᷑: ⁊ domus ſup̄ domū cadet. Si aūt
hanas ī ſeip̄m diuiſus ē. quomō ſtabit
ū ei⁹: quia dicitis ī beelzebub eicere me
ias. Si aūt ego ī beelzebub eicio demo
ilij vrī i quo eiciūt. Jdeo ipi iudices vrī
Porro ſi ī digito dei eicio demonia: ꝓfe
uenīet i vos regnū dei. Cū fortis arma
ſtodiat atriū ſuū: i pace ſūt ea q̄ poſſi-
i aūt fortior eo ſupueniēs vicerit eum:
ſa arma ei⁹ auferet in quib⁹ ɔfidebat: et
a eius diſtribuet. Qui non ē mecū cōtra
t: et qui non colligit mecū diſpergit. Cū
ūdis ſpirit⁹ exierit de homie ꝑambulat
oca inaquoſa. querēs requiē: et nō inue-
dicit. Reuertar in domū meā vnde exiui.
venerit inuenit eā ſcopis mūdatā. Tūc
t ⁊ aſſumit ſeptē alios ſpirit⁹ ſecū neq̄o-
e: et ingreſſi habitāt ibi. Et fiūt nouiſſi-
ominis illi⁹ peiora priorib⁹. Factū ē autē
diceret: extollēs vocē quedā mlier de tur
ixit illi. Beat⁹ venter qui te portauit: et
a que ſuxiſti. At ille dixit. Quinymmo

pterea ergo magis q̄rebāt eū iudei inte=
re: q̄a nō ſolū ſoluebat ſabbatū: ſed ⁊ pa
a ſuū dicebat deū equalem ſe faciens deo
dit itaqꝫ ihesus: ⁊ dixit eis. Amē amē di=
bis: non poteſt filius a ſe facere quicq̄:
qd viderit p̄rem facientē. Quecunqꝫ enī
fecerit: hec et filius ſimilit' facit. Pat' enī
git filiū. et om̄ia demōſtrat ei. q̄ ip̄e facit:
aiora hijs demōſtrabit ei op̄a. ut vos mi
i. Sicut enī pat' ſuſcitat mortuos ⁊ vi=
at: ſic et filius quos vult viuificat. Neqꝫ
pater iudicat quēq̄: ſed om̄e iudiciū dedit
: ut om̄es honorificēt filiū. ſicut honori
patrē. Qui nō honorificat filiū: nō ho=
ficat p̄rem qui miſit illū. Amē amē dico
s: qꝛ qui verbū meū audit ⁊ credit ei q̄
t me: habet vitā eternā. Et in iudicium
venit: ſed trāſiet a morte in vitā. Amen
n dico vobis: quia venit hora et nūc eſt
do mortui audiēt vocē filij dei: et q̄ audie
viuēt. Sicut enī pater habet vitā in ſe=
po: ſic dedit et filio habere vitā in ſemet
Et poteſtatē dedit ei et iudiciū facere: qꝛ

michi pater ad me veniet: et eum qu
me non eiciā foras: q̄a deſcendi de celo
faciā voluntatē meam ſed volūtatem eiu
miſ : me. Hec eſt enī volūtas eius q̄ mi
patris: ut om̄e quod dedit michi non ꝑdā
.o: ſed reſuſcitē illud in nouiſſimo die. H
enī voluntas patris mei q̄ miſit me: ut oi
videt filiū et credit ī eū habeat vitā etern
et ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die. M
murabāt ergo iudei de illo . qꝛ dixiſſet eg
panis viuus: q̄ de celo deſcendi. Et dicebā
Nonne hic ē filiꝰ ioſeph cuius nos nouim
p trē et matrē? Quō ergo dicit hic. qꝛ de
lo deſcendi? Rn̄dit ergo iheſus: et dixit e
Nolite murmurare in inuicē. Nemo poteſt
: ad me: niſi pater q̄ miſit me traxerit eū
ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die. Eſt ſ
ptum in prophetis. Erunt omnes docib
dei. Om̄is qui audiuit a patre et didicit v
ad me. Non quia patrē vidit quiſq̄: niſi
eſt a deo: hic vidit patrē. Amē amē dico
bis: qui credit in me habet vitā eternā. E
ſum panis vite. Patres veſtri mādūcauer

ſarā filiā ſuā: ⁊ lacrimata eſt. Dixitqꝫ ei.
animo eſto filia mea. Dñs celi det tibi gau
um pꝛo tedio qđ ꝑpeſſa es. 8

Poſtꝙ vero cenauerūt: introduxerūt iu-
uenē ad eā. Recoꝛdatus itaqꝫ tobias
ſermonū angeli ꝓtulit de caſſidili ſuo partem
iecoꝛis: poſuitqꝫ eam ſuper carbones viuos.
Tunc raphael angel⁹ apphendit demoniū: et
religauit eum in deſerto ſupioꝛis egipti. Tūc
hoꝛtat⁹ eſt virginē tobias: dixitqꝫ ei. Sara
exſurge ⁊ depcemur deū hodie ⁊ cras ⁊ ſcđm
cras: quia hijs trib⁹ noctib⁹ deo iungimur:
tercia autē trāſacta nocte. in nrō erim⁹ cōiugio
Filij quippe ſcōꝝ ſum⁹: et nō poſſum⁹ ita con-
iungi ſicut et gētes q̄ ignorāt deū. Surgen-
tes autē parit̄ inſtāter orabāt ambo ſimul: ut
ſanitas daret̄ eis. Dixitqꝫ tobias. Dñe de⁹
patrꝝ noſtroꝝ bñdicāt te celi terre mareqꝫ et
fontes et flumīa: et oēs creature tue que ī
eis ſūt. Tu feciſti adam de limo t̄re: dediſtiqꝫ ei
adiutoꝛiū euā. Et nūc dñe tu ſcis quia non
luxrie cauſa accipio ſoꝛoꝛē meā cōiugem: ſed
ſola poſteritatis dilectione in qua bñdicatur
nomen tuū in ſecula ſeculoꝝ. Dixit itaqꝫ ſara.
Miſerere nobis domine. miſerere nobis: et cō

u es deus ſolus in vniuerſa t̄ra. Statī
cepit ſeruis ſuis raguel ut repleret t̄ra foſ=
m quā fecerāt: priuſq̄ illuceſcet. Vxori aūt
lue dixit ut inſtrueret cōuiuiū: et pararet oīa
que ī cibos erāt iter agētibꝫ neceſſaria. Duas
quoq; pingues vaccas. et q̄tuor arietes occi=
di fecit: et parari epulas oīmibꝫ vicinis ſuis.
cūctiſq; amicis Et adiurauit raguel tobiā: ut
duas ebdomadas moraret' apud eū. De oībꝫ
autē q̄ poſſidebat raguel dimidiā partē dedit
tobie: ⁊ fecit hanc ſcripturā: ut pars dimidia
que ſuperat. Poſt obitū eoꝝ tobie domino
deueniret.

Tunc vocauit tobias angelū ad ſe. quē quidē hoīem
exiſtimabat: dixitq; ei. Azaria frater: peto ut
auſcultes verba mea. Si meipſum tradā tibi
ſeruū: nō ero cōdignus puidētie tue. Tamen
obſecro te ut aſſumas tibi aīalia ſiue ſeruicia: ⁊
vadas ad gabelū in rages ciuitatē medorū.
reddaſq; ei cirographū ſuū: ⁊ recipias ab eo
pecuniā. et roges eū venire ad nuptias meas
Scis eni ipſe qm̄ numerat pat' meꝰ dies: ⁊ ſi
tardauero vna die plus cōtriſtat' aīa eiꝰ. Et
certe vides quō adiurauit me raguel: cuiꝰ ad
[illegible]

deferetur mun⁹ domino e

uulſo et lacerato: a pplo terri

fuit alius: a gēte expectāte · exp

culcata: cui⁹ diripuerūt flumina

locū nois dn̄i exercituū mōtē ſyon

Onus egipti. Ecce domin⁹ a

nubē leuem et ingredietur eg

mouebūtur ſimulacra egipti a facie

egipti tabeſcet ī medio ei⁹. Et cōcu

rā egiptios aduſus egiptios: et pug

vir ɔtra fratrē ſuū · et vir contra amicū ſu

uitas aduſus ciuitatē. regnū aduſus regnū:

et dirūpetur ſpirit⁹ egipti ī viſceribꝫ eis · et cō=

ſiliū eius p̄cipitabo: et interrogabūt ſimulacra

ſua · et diuinos ſuos · et phitones · et ariolos:

et tradā egiptū ī manu dominoꝝ crudeliū: et

rex fortis dominabit eoꝝ · ait dn̄s exercituū.

Et areſcet aq̄ de mari et fluui⁹ deſolabitur atq

ſiccabitur: ꝛ deficiēt flumia: attenuabūtur et

ſiccabūtur riui aggeꝝ. Calam⁹ ꝛ iūc⁹ marce

ſcet: nudabitur alueus riui a fonte ſuo. Et o=

mnis ſemētis irrigua ſiccabitur: areſcet ꝛ nō

erit. Et merebūt piſcatores: et lugebūt oēs

mittētes in flumen hamū: et expādentes rete

ſup eā. In die illa erūt
m terra egipti loquētes lin=
et iurātes p dn̄m exercituū. Ci=
cabit᷑ vna. In die illa erit al=
edio egipti: ⁊ titul⁹ iuxta termi=
: et erit in ſignū et in teſtimonium
uū in terra egipti. Clamabunt enī
a facie tribulātis: et mittet ei᷑ ſal=
uatorē et ꝓpugnatorē qui liberet eos. Et co=
gnoſcet᷑ domin⁹ ab egipto. et cognoſcēt egi=
ptij dominū in die illa: ⁊ colēt eū ī hoſtijs et ī
muneribꝫ: et vota vouebūt domīo et ſoluēt. Et
ꝑcutiet domin⁹ egiptū plaga ⁊ ſanabit eā: ⁊
reuertent᷑ ad dominū et placabit᷑ eis: ⁊ ſana=
bit eos. In die illa erit via de egipto in aſſi=
rios: et intrabit aſſirius egiptum. et egipti⁹
in aſſirios: ⁊ ſeruient egiptij aſſirijs. In die
illa erit iſrahel tercius egiptio et aſſirio be=
nedictio in medio terre: cui bn̄dixit domin⁹
exercituū dicēs. Benedict⁹ popul⁹ me⁹ egi=
pti: et opus manuum meaꝝ aſſirijs: heredi=
tas autem mea iſrahel.

20

In anno quo ingreſſus eſt thartan in a=
zotum. cum miſiſſet eum ſargon rex aſ=

inuenietis: ⁊ vbi
ſ venire: In
m . gno feſtiuitatis ſtabat ihs: et cla
mal[illegible] dicēs. Si q̄s ſitit: veniat ad me et bi=
bat. Qui credit ī me ſicut dicit ſcriptura: flu=
mina de vētre eius fluent aque viue. Hoc aūt
dixit de ſpiritu: quē accepturi erāt credē[illegible] in eū
Nōdū enī erat ſpūs datus: q̄a ihs nōdū [illegible]
glificatꝰ. Ex illa gͦ turba cum audiſſent hos
ſmones eiꝰ dicebāt. Hic ē vere ꝓpheta [illegible]
dicebāt. Hic ē xp̄s. Quidā aūt dicebāt. Nū=
quid a galilea venit xp̄s? Nōne ſcriptura di=
cit: q̄a ex ſemīe dauid. et de bethleē caſtello vbi
erat dauid venit xp̄s? Diſſenſio itaq̄ facta [illegible]
in turba ꝓpter eū. Quidā aūt ex ipis vol[illegible]
app̄hendere eum: ſʒ nemo miſit ſup eū manꝰ.
Venerūt gͦ miſtri ad pōtifices ⁊ phariſeos: ⁊
dixerūt eis illi. Quare non adduxiſtis eum?
Rn̄derūt miſtri. Nūquā ſic locutus ē homo:
ſicut hic homo. Rn̄derūt ergo eis phariſei.
Nunq̄d ⁊ vos ſeducti eſtis? Nūquid ex prī=
cipibꝰ aliquis credit in eū: aut ex phariſeis?
Sed turba hec que nō nouit legē: maledicti
ſunt. Dixit nicodemꝰ ad eos: ille qui venit ad

aſcendit iheſus in temp

rabātur iudei dicētes Quō h

didicerit? Rñdit eis iheſus: ⁊ d Mea do=
ctrina non ē mea ſʒ eius q̄ miſit me. Si quis
voluerit volūtatem ei⁹ facē: cognoſcet de do=
ctrina. vtrū ex deo ſit: an ego a me ip̄o loq̄r
Qui a ſemetip̄o loquit᷑ gloriā ꝓpriā querit.
Qui aūt q̄rit gl̄iam eius q̄ miſit eū. hic verax
eſt: ⁊ iniuſticia i illo non eſt. Nonne moyſes
dedit vobis legē? Et nemo ex vobis facit le=
gem. Quid me q̄rit᷑ interficere? Rñdit tur=
ba et dixit. Demonium habes. Quis te q̄rit
interficere? Rñdit iheſus: ⁊ dixit eis. Vnū
opus feci: ⁊ omnes miramī. Propterea mo=
yſes dedit vobis circūciſionē: non q̄a ex mo=
yſe eſt: ſed ex prib⁹ Et in ſabbato circūciditis
hoīem. Si circūciſionē accipit homo in ſab=
bato ut nō ſoluat᷑ lex moyſi: michi indigna=
mini q̄a totū hoīem ſanū feci i ſabbato. No=
lite iudicare ſcd͡m faciem: ſed iuſtū iudicium
iudicate Dicebāt ergo quidam ex ieroſoli=
mis. Nonne hic ē quē q̄runt interficere? Ec=
ce palā loquit᷑: ⁊ nichil ei dicunt. Nunquid
vere cognouerūt p̄ncipes q̄a hic ē xp̄s? Sed

e ... ꝯ veſtris vēdidi eſtis et ī ſce=
ꝯ ve... t ... niſi matrē veſtrā: q̄a veni ꝛ nō
ir: vo ... di ... et non erat q̄ audiret. Nunq̄d
breuiata ꝛ paruula facta eſt manꝰ mea ut
poſſū redimere: aut non eſt in me virtus
liberādū? Ecce in increpacione mea de=
rtū faciā mare: ponā flumia in ſiccū. Conpu=
reſcēt piſces ſine aqua: ꝛ morientur ī ſiti. In=
uā celos tenebris: ꝛ ſaccū ponā operimentū
oꝝ. Dn̄s dedit michi linguā eruditam: ut
iā ſuſtentare eū qui laſſus ē verbo. Erigit
ane mane erigit michi aurē: ut audiā quaſi
agiſtrū. Dn̄s deus aperuit michi aurē: ego
ut nō cōtradico: retrorſū non abij. Corpuſ
eum dedi percutiētibꝫ et genas meaſ vellētibꝫ:
aciē meā nō auerti ab increpātibꝫ et cōſpuen=
ꝯ dn̄s deus auxiliator meus: ideo non ſum
fuſus. Ideo poſui faciē meā ut petrā duriſ=
mā: et ſcio quoniā nō cōfundar. Iuxta eſt q̄
ſtificat me. Quis cōtradicit michi? Stemꝰ
l. Quis ē aduerſariꝰ meuſ? Accedat ad me
cce dn̄s deus auxiliator meꝰ. Quis eſt qui
ndemnet me? Ecce omēs quaſi veſtimētum
terentꝰ: tynea comedet eos. Quis ex vobis

potabit eos. Et ponā o
viā: et ſemite mee exaltabu
longe venient: et ecce illi ab aq
et iſti de terra auſtrali. Laudate c
terra: iubilate mōtes laudē: q̄a co
dominus populū ſuū. et pauperū ſuorū miſer
bitur. Et dixit ſyon. Dereliquit me dominꝰ:
et dominꝰ oblitus ē mei. Nūq̄d obliuiſci po=
teſt mulier infantē ſuū: ut non miſereatur filio
vteri ſui? Et ſi illa oblita fuerit: ego tamē nō
obliuiſcar tui. Ecce in manibꝰ meis deſcripſi
te: muri tui corā oculis meis ſemp. Venerūt
ſtructores tui: deſtruentes te ⁊ diſſipātes. a te
exibūt. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide:
omēs iſti cōgregati ſunt: venerūt tibi. Viuo
ego dicit dn̄s: q̄a omibꝰ hijs velut ornamen=
to veſtieris: ⁊ circūdabis tibi eos q̄ſi ſponſa
Quia deſerta tua et ſolitudines tue ⁊ terra ru=
ine tue nūc anguſte erūt p̄ habitatoribꝰ: ⁊ lō
ge fugabūtur q̄ abſorbebāt te. Adhuc dicent
in auribꝰ tuis filij ſterilitatis tue. Anguſtus
eſt mich locꝰ: fac ſpaciū michi ut habitē. Et
dices in corde tuo. Quis michi genuit iſtos?
Ego ſterilis ⁊ nō pariēs trāſmigrata ⁊ capt

. Loquere deus meus. Et dixit ad me
..re poſitum eſt in ſpacioſo loco ut eſſet altū
immenſum: erit aūt ei introitus in āguſto
co poſitus: ut eēt ſimilis fluminib⁹. Quis
ni volēs voluerit ingredi mare et videre eū
el dñari eius: ſi nō trāſierit anguſtū ī latitu-
mē venire quomō poterit? Item aliud Ciui-
tas ē edificata. ⁊ poſita in loco campeſtri: eſt
aūt plena oīm bonoꝝ. Introit⁹ eius angu-
ſtus et in p̄cipiti poſitus: ut eēt a dextris q̄dē
ignis. a ſiniſtris aqua alta: ſemita aūt ē vna
ſola inter eos poſita. hoc ē inter ignē ⁊ aquā:
ut non capiat ſemita niſi ſolūmodo veſtigiū
hominis. Si aūt dabit᷑ ciuitas homiī here-
ditatē: ſi nunq̄ ātepoſitū periculū ptranſierit
quō accipiat hereditatē ſuā? Et dixi. Sic do-
mine. Et dixit ad me. Sic ē ⁊ iſrahel pars.
Propt᷑ eos enī feci ſeculū: ⁊ q̄ndo trāſgreſſus
ē adā cōſtitucōes meas: iudicatū ē qđ factū ē.
Et facti ſunt introitus huius ſeculi anguſti ⁊
dolētes et laborioſi: pauci aūt et mali ⁊ peri-
culoꝝ pleni. ⁊ labore magno opere fulti: nam
maioris ſeculi introit⁹ ſpacioſi. ⁊ ſecuri: ⁊ fa-
cietes immortalitatis fructum. Si ḡ nō in-
gredietes ingreſſi fuerint ...

quedā ſurſum recederet pa.
neret. Et tercia die imperaſti aq[illegible]
ri in ſeptīa parte terre: ſex vero partes ſiccaſti
et conſeruaſti: ut ex hijs ſint corā te miniſtrantia
ſemīata a deo et culta. Verbū enī tuū ꝓceſſit:
et opus ſtatim fiebat. Proceſſit enim ſubito
fructus multitudinis immēſus: et cōcupiſcē=
tie guſtus multiformes: et flores colore im=
mutabili et odores odoramētī inueſtigabilis
Et die tercio hec facta ſunt. Quarta aūt die
imperaſti fieri ſolis ſplēdorē: lune lumē. ſtella
rum diſpoſitionē: ⁊ imperaſti eis ut deſeruirent
futuro plaſmato homī. Quinto aūt die dixi=
ſti ſeptime parti vbi erat aqua congregata ut
ꝓcrearet aīalia et volatilia et piſces: et ita fi
ebat. Aqua muta et ſine aīa q̄ dei nutu iube=
bantur aīalia faciebat: ut ex hoc mirabilia tu
a nacōes enarrēt. Et tūc ꝯſeruaſti duas aīas:
nomen vni vocaſti enoch. et nomen ſcḋe vo=
caſti leuiathā: et ſeparaſti ea ab alterutro. Nō
enī poterat ſeptīa pars vbi erat aqua cōgre=
gata capere ea. Et dediſti enoch vnā partē q̄
ſiccata eſt tercio die ut habitet in ea: vbi ſunt
montes mille. Leuiathan aūt dediſti ſeptimā
partem humidā: et ſeruaſti eā ut fiat in deuo=

depopulator eſt vaſtat. Aſcende elam ⁊ obſide
mede: omnē gemitū ei⁹ ceſſare feci. Propter-
ea repleti ſūt lūbi mei dolore: anguſtia poſſe-
dit me ſicut anguſtia parturiētis. Corrui cū
audirē: cōturbat⁹ ſū cū viderem. Emarcuit
cor meū: tenebre ſtupefecerūt me Babilon di-
lecta mea poſita ē michi in vmbraculū. Po-
ne mēſam: cōtēplare ī ſpecula. Comedētes
et bibētes: ſurgite principes arripite clipeū:
hec enim dixit michi dn̄s. vade et pone ſpe-
culatorē: et qdcunqꝫ viderit annūciet. Et vi-
dit currū duorū equitū: aſcēſorē aſini ⁊ aſcē-
ſorem cameli: et cōtemplat⁹ eſt diligēt̄ mul-
to intuitu. Et clamauit leo. Sup ſpeculam
domini ego ſū ſtās iugit̄ p die: et ſup cuſto-
diā meā ego ſum ſtans totis noctib⁹. Ecce
iſte venit aſcenſor vir bige equitū Et reſpō-
dit et dixit. Cecidit cecidit babilon: et om̄ia
ſculptilia deorū eius cōtrita ſūt in terrā. Tri-
tura mea et filia aree mee: q̄ audiui a dn̄o ex-
ercituū deo iſrahel ānunciaui vobis. Onus
duma. Ad me clamat ex ſeir. Cuſtos quid de
nocte: cuſtos quid de nocte. Dixit cuſtos. Ve-

reſtiterit: et brachiũ eius ſpicas leget. Et erit
ſicut q̄rens ſpicas i valle raphai: ⁊ relinq̄tur
in eo ſicut racemꝰ: et ſicut excuſſio olee. duaꝝ
uel triũ oliuaꝝ ĩ ſũmitate rami. ſiue q̄tuor aut
quinqꝫ. In cacuminibꝫ eius fructꝰ eius: dicit
dñs deꝰ iſrahel. In die illa inclinabit homo
ad factorē ſuũ. et oculi eius ad ſanctũ iſrahel
reſpicient: ⁊ nõ inclinabit ad altaria q̄ fecerũt
manꝰ eius. et q̄ operati ſũt digiti eius: nõ re=
ſpiciēt lucos et delubra. In die illa erũt ciui=
tates fortitudinis eiꝰ derelicte ſicut aratra et
ſegetes q̄ derelicte ſunt a facie filioꝝ iſrahel: ⁊
eris deſerta. quia oblita es dei ſaluatoris tui:
et fortis adiutoris tui nõ es recordata. Pro
pterea plãtabis plãtationē infidelē: et germē
alienũ ſeminabis. In die plãtacõis tue labru=
ſca: et mane ſemē tuũ florebit. Ablata ē meſ=
ſis in die hereditatis: ⁊ dolebit grauiter. Ve
multitudo p̄p̄loꝝ multoꝝ ut multitudo maris
ſonãtis: et tumultus turbaꝝ ſicut ſonitus a=
quaꝝ multaꝝ. Sonabũt populi ſicut ſonitꝰ
aquaꝝ inundãtiũ: et increpabit eum et fugiet
pcul: et rapietur ſicut puluis mõtiũ a facie vē=

uamur nos omēs quenq̄ elegiſti populum.
Hec aūt omīa dixi corā te domīe qꝛ ꝓpter nos
creaſti ſeculū. Reſiduas aūt gentes ab adam
natas dixiſti eas nil eſſe: et qm̄ ſaliue aſſimu
late ſūt: q̄ſi ſtillicidium de vaſe ſimulaſti abun
dantiam eoꝝ. Et nūc dn̄e ecce iſte gētes q̄ in
nichilū deputate ſūt ceperūt dn̄ari nr̄i ⁊ deuo
rare: nos aūt popul⁹ tu⁹ quē vocaſti ꝓmoge=
nitū. vnigenitū emulatorē tuū traditi ſum⁹
in manib⁹ eoꝝ. Et ſi propt̄ nos creatū eſt ſecu
lum: q̄re non hereditatē poſſidem⁹ cū ſeculoꝝ

Vſquequo hec.

Et factum eſt cū finiſſem loqui verba hec:
miſſus eſt ad me angel⁹ qui miſſus fuerat ad
me primis noctibus: et dixit ad me. Surge
eſdra: ⁊ audi ſmones quos veni loqui ad te.

futuꝝ:ſed qd̄ in p̄ſenti? Rn̄di ⁊ dixi. Dn̄ato:
domine: ecce diſpoſuiſti lege tua: quoniā iuſt
hereditabūt hec. Impij aūt peribūt: iuſti aū
ferēt anguſta ſperantes ſpacioſa. Qui enim
impie geſſerunt: ⁊ āguſta paſſi ſūt: ⁊ ſpacio
ſa nō videbunt. Et dixit ad me. Non ē iude
ſup deū: neq; intelligēs ſup altiſſimū. Pereā
enī multi p̄ſentes: q2 negligit̄ q̄ ātepoſita
dei lex. Mūdans enī mūdauit de? venietibus
quādo venerūt: quid facientes viuerēt et q̄
obſeruantes nō punirentur. Hij aūt non ſun
pſuaſi et cōtradixerunt ei: et cōſtituerunt ſib
cogitamē vanitatis. ⁊ p̄poſuerūt ſibi circum
uētiones delictoꝝ: et ſup dixerunt altiſſim
non eē. et vias eius non cognouerunt: ⁊ le
gē ei? ſpreuerūt et ſpōſiones ei? abnegauerūt

Mayk 29 v. 1

Biblia

Biblia (lat.)

[Argentorati, Henricus Eggenstein, non post 24.V.
1466.] 2°, ff 02

H 3037. BMC I 66. GW 4205

Fragment: očuvana su 2 lista: Liber Machabeorum

fo 1aα 1-2 Cap. 1: Incipit [prologus] beati Hieronymi presbiteri in libros machabeorum]... × ... ma=||thathias et filij eius:
fo 1bβ 35-37 et op[er]uerunt se cilicijs:||et

fo 2(10)aα Cap ... 1-2 cum exercitu multo. Et misit occulte epistola || socijs suis...
2bβ 35-36 ... et fecit nu=||ptias eius ptolomaide sicut reges

in magna

Ad 99

Biblia (lat.).
[Argentinae, Heinrich Eggestein,
non post 24. V. 1466] 2°, got.
H 3037. BMC I 66. GW 4205

Fragment (28 odrezkov), prej
[illegible]
uvezan v platnice rokopisa, ~~[illegible]~~
~~iz festo corporis Christi, Ms 205~~;
iz 17. stol. [illegible]
[illegible]
Kartuzijanov